

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Helena Ciepla (przewodniczący)

SSN Henryk Pietrkowski (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa T. O.

przeciwko (...) Centrum Filmowemu

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli i zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 marca 2008 r.,

zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 28 sierpnia 2007 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 28 sierpnia 2007 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną, bowiem przed jej złożeniem powódka nie złożyła wniosku o sporządzenie i doręczenie wyroku z dnia 28 maja 2007 r., który został zaskarżony skargą kasacyjną.

Rozpoznając zażalenie, w którym zawodowy pełnomocnik powódki wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego, Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżąca „odrzucała” argumentację Sądu, która legła u podstaw zaskarżonego postanowienia, twierdząc z powołaniem się na art. 387 § 4 k.p.c., że „ustawodawca dopuszcza możliwość złożenia skargi kasacyjnej w sytuacji, gdy nie sporządzono uzasadnienia wyroku”. Odrzucając motywy zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego

postanowienia pełnomocnik powódki pominął art. 387 § 3 zd. 1 k.p.c., zgodnie z którym „orzeczenie z uzasadnieniem doręcza się tej stronie, która w terminie tygodniowym od ogłoszenia sentencji zażądała doręczenia”, a także treść art. 398⁵ § 1 k.p.c., który stanowi, że „skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej”. Przepis art. 387 § 4 k.p.c., na który powołał się pełnomocnik skarżącej dotyczy sytuacji, gdy skarga kasacyjna wnoszona przez Prokuratora Generalnego lub Rzecznika Praw Obywatelskich albo wypadków, gdy wnoszona jest skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem, a uzasadnienie nie zostało sporządzone, bo skarga dotyczy np. prawomocnego orzeczenia sądu pierwszej instancji. Wadliwa interpretacja tych przepisów zaprezentowana w zażaleniu sprawia, że zarzuty podniesione w zażaleniu należało uznać za oczywiście bezzasadne. Podobnie ocenić należało zarzut nieważności postępowania. Okoliczność, że w wydaniu orzeczenia zaskarżonego skargą kasacyjną uczestniczyła sędzia, która była w składzie orzekającym o odrzuceniu skargi nie rodzi skutku nieważności postępowania, który pełnomocnik skarżącej upatruje w naruszeniu art. 48 § 1 pkt 5 k.p.c. w zw. z art. 379 pkt 4 k.p.c. Wydanie wyroku zaskarżonego skargą kasacyjną oraz postanowienia odrzucającego skargę kasacyjną odbywa się w postępowaniu prowadzonym w jednej instancji. Nie wystąpiła zatem okoliczność, że sędzia brała udział w instancji niższej w wydaniu zaskarżonego orzeczenia (art. 48 § 1 pkt 4 k.p.c.).

Bez znaczenia dla oceny zażalenia są – opisane w nim – okoliczności dotyczące odroczenia terminu ogłoszenia wyroku. W utrwalonym orzecznictwie prezentowany jest trafny pogląd, że w takim wypadku sąd nie ma obowiązku zawiadomiania przez wezwanie o nowym terminie ogłoszenia, ani też nie jest zobowiązany do doręczenia stronie orzeczenia z uzasadnieniem (por. uchwałę SN z dnia 25 czerwca 1968 r., III CZP 62/68, OSNCP 1969, nr 3, poz. 41 oraz postanowienie SN z dnia 17 października 1997 r., III CZ 67/97, OSNC 1998, nr 3, poz. 49).

Z przytoczonych względów zażalenie należało oddalić (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).